บทคัดย่อ

ก. ขอบเขตของการวิจัย

T156913

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทคลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกณฑ์ปกติของการรับรู้ ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองของนักศึกษา และศึกษาผลของการปรึกษาเชิง จิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิคพิจารณาความเป็นจริงต่อการเพิ่มการรับรู้ความสามารถของตนใน การเรียนรู้การกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลในระคับชั้น ปีที่ 1, 2 และ 3 คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ ประจำปีการศึกษา 2546 จำนวน 345 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม โดยการสุ่นอย่างง่ายจาก นักศึกษาที่ได้คะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองต่ำกว่าค่าเฉลี่ย-1SD จำนวน 53 คน และ เลือกผู้ที่สมัครเข้าร่วมโครงการ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ชั้นปีละ 8 คน รวมจำนวน 24 คน สุ่มเข้ากลุ่มทคลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน

ระเบียบวิธีวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย โปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามแนวกิดพิจารณาความเป็นจริง จำนวน 12 ครั้ง เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ติดต่อกัน สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 1.30-2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง และ แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนในการ เรียนรู้การกำกับตนเอง เป็นมาตรวัค ชนิดมาตราส่วนประมาณก่า 11 ระดับ ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบ วัดการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเอง ของพาณี ขอสุข ผ่านการตรวจสอบ ความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาจากผู้ทรงกุณวุฒิ 3 ท่าน ได้ก่าดัชนีความตรงตาม เนื้อหา .98 และนำมาทดสอบความเชื่อมั่นได้ก่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของกรอนบาลได้ .94 วิเกราะห์ ข้อมูลโดยการหาก่าร้อยละ ก่าเฉลี่ย ก่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของก่าเฉลี่ย ของคะแนนการรับรู้กวามสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเอง โดยวิธีการทดสอบก่าที

ค. สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาเกณฑ์ปกติของการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับคนเอง ในเรียนพบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับ ตนเองโดยรวม 426.19 ก่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 87.43 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.59 มีการรับรู้ความ สามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือร้อยละ 24.06 อยู่ ในระดับค่อนข้างค่ำ และผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง พบว่า ก่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับคนเองทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบกุม ในระยะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และค่าเนลี่ยของคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนหลังการทดลองระหว่างกลุ่มควบกุมและ กลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาครั้งนี้ แสดงว่า นักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์แมลคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ ส่วนใหญ่มีการรับรู้ความสามารถของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองอยู่ใน ระดับปานกลางถึงก่อนข้างต่ำ ผลการศึกษาดังกล่าวอาจนำไปใช้ในการพัฒนาการรับรู้ความสามารถ ของตนในการเรียนรู้การกำกับตนเองในประชากรกลุ่มนี้ต่อไป

Abstract

A. Scope of the Study

TE156913

The purpose of this quasi-experiment research were to study the effect of group reality therapy on increasing self-efficacy for self-regulated learning and to study norm of self-efficacy for self regulated learning in McCormick nursing students. The sample size consisted of 345 bachelor's degree nursing students from Year 1, 2 and 3 at the McCormick faculty of nursing, Payap university in the academic year 2003. The 24 students were randomly selected from 53 students who had score one standard deviation below the mean on the self-efficacy for self-regulated learning scale and volunteered to participated in the study. Then subjects were randomly assigned to the experimental group, and the control group, each group comprising 12 students.

B. Research Methodology

The research instruments were group reality therapy program conducted by the researcher, for one and a half to two hours, twice a week, over a period of 6 consecutive weeks which made approximately 20 hours, and SSLS (Self-efficacy for Self-regulated Learning Scale) developed from Panee Khosuk's SSLS. The content validity index was .98. The reliability was obtained by Cronbach's alpha (r= .94). Data were analyzed by using t-test (dependent and independent t-test).

C. Results

The average score of self-efficacy for self-regulated learning was 426.19, S.D. 87.43, 51.59 percent of subject had self-efficacy for self-regulated learning at moderate level, and 24.06 percent at relatively low level. The effect of group reality therapy found the mean score of self-efficacy for self-regulated learning in both group after trained in the experimental group were statistical significantly at .01 higher than the mean score of self-efficacy for self-regulated learning before trained in the experimental group. The mean score of self-efficacy for self-regulated learning between the control group and the experimental group after training were not significantly difference.

This result indicated that self-efficacy for self-regulated learning score of McCormick nursing students were at moderate level to relatively low level. This finding may be used to develop score on self-efficacy for self-regulated learning in this specific population.